

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. V. Chisilița)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu răspundere limitată „Vinăria Țiganca” împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Agenția de Intervenție pentru Agricultură și a fost menținută hotărârea din 24 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La data de 28 decembrie 2016 SRL „Vinăria Țiganca” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în luna septembrie 2015 a depus la Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură o cerere privind acordarea sprijinului financiar în mărime de 853012 lei din fondul de subvenționare a producătorilor agricoli pentru anul 2015, privind stimularea investițiilor pentru dezvoltarea infrastructurii postrecoltare și procesare (submăsura 1.6.2. al Regulamentului privind modul de repartizare a mijloacelor fondului de subvenționare a producătorilor agricoli pentru anul 2015, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 352 din 10 iunie 2015).

A menționat că, dosarul de subvenționare nr. 1.6.2/1510CT2242 a fost recepționat fără invocarea oricăror rezerve față de forma sau conținutul său.

A susținut că, ulterior, în luna noiembrie 2015 reprezentanții pârâtei au efectuat inspecția în teren a corectitudinii și legalității materialelor anexate la dosarul de subvenționare menționat.

A afirmat că, pînă în luna octombrie 2016 nu a recepționat actul de inspecție și control în teren. Astfel, prin cererea din 19 octombrie 2016 a solicitat actul enunțat, recepționându-l la data de 28 octombrie 2016, moment din care începe să curgă termenul pentru depunerea cererii prealabile. Or, pînă la data comunicării actului de inspecție, nu a cunoscut despre încălcarea dreptului său la acordarea subvențiilor.

A relevat că, prin actul de inspecție și control în teren nr. 275/is din 26 noiembrie 2015, dosarul de subvenționare nr. 1.6.2/1510CT2242 a fost considerat neeligibil, iar SRL „Vinăria Țiganca” a fost inclusă în Lista de interdicție a producătorilor agricoli.

A considerat că, actul enunțat este ilegal și neîntemeiat.

A invocat că, punerea în funcțiune a utilajului pentru prelucrarea strugurilor a avut loc la data de 04 septembrie 2015.

A mai invocat că, pârâta a constatat că, presa cu rezervor rotativ de model FVI 10 a fost dată în exploatare la data de 30 septembrie 2013, presele pentru fabricarea vinului de model VS110 - la data de 05 august 2013, pompa pentru pomparea vinului de model „Liverani” - la data de 30 septembrie 2013, iar flotatorul pentru must - la data de 30 august 2013. Datele calendaristice menționate coincid cu datele declarațiilor primare în baza cărora au fost devămuite mărfurile respective.

A considerat că, constatarea, conform căreia data devămuirii utilajului corespunde cu data începerii exploatării acestuia, este în contradicție cu circumstanțele cauzei, deoarece pentru utilizarea lui este necesară devămuirea mărfurilor, transportarea la fabrica de vinuri din s. Plopi, r-nul Cantemir, din punctul de devămuire Chișinău, ceea ce durează aproximativ 4 ore și montarea utilajului tehnologic.

A declarat că, având în vedere imposibilitatea obiectivă a utilizării utilajului respectiv în anii 2013 și 2014 din motive similare, acesta a fost utilizat pentru prima dată în anul 2015, fapt confirmat prin actul privind punerea în funcțiune a utilajului din 04 septembrie 2015, vizat și coordonat de către Direcția agricultură și alimentație Cantemir și reprezentantul Secției teritoriale Cahul a Agenției. Anume actul respectiv constituie dovada începerii exploatării utilajului, orice alt act nefiind pertinent în sensul menționat, deoarece nu poate confirma aceleași circumstanțe.

A relevat că, trimiterea pârâtei la reflectarea utilajului la contul contabil 1233 (mașini, utilaje și instalații de transmisie), în primul rînd nu corespunde situației faptice, deoarece utilajul nu a fost exploatat decît după data de 04 septembrie 2015, iar în al doilea rînd, conform Nomenclatorului conturilor contabile, aprobat prin Hotărârea Ministerului Finanțelor nr. 147 din 25 decembrie 1997, acesta a fost reflectat de către SRL „Vinăria Țiganca” la contul contabil 1212 (Utilaj destinat instalării) pînă la data de 03 septembrie 2015. După această dată, utilajul a fost reflectat la contul 1233, cu calcularea în mod corespunzător a uzurii.

A menționat că, conform pct. 82 din Regulament, sprijinul este acordat pentru compensarea parțială la procurarea echipamentelor tehnologice și utilajelor noi, începând cu anul 2013 și date în exploatare după 01 noiembrie 2014, conform anexei nr. 5 la prezentul Regulament, achitate integral și instalate la întreprinderile de prelucrare primară/finită, ambalare, refrigerare, congelare, procesare și păstrare a cărnii, prelucrare primară/finită, procesare, ambalare și păstrare a laptelui. Având în vedere că, utilajul, pentru care se cere compensarea parțială a valorii, a fost cumpărat în anul 2013 și dat în exploatare la data de 04 septembrie 2015, adică după data de 01 noiembrie 2014, refuzul Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură în temeiul neîncadrării investiției dispozițiilor pct. 82 din Regulament este nejustificată.

A susținut că, pct. 84 subpct. 8) din Regulament prevede că, unul din documentele suplimentar solicitate pentru obținerea sprijinului financiar este copia de pe autorizația sanitar-veterinară de funcționare a întreprinderii, însă acest act nu a fost solicitat nici la momentul depunerii dosarului și nici la momentul efectuării inspecției.

A considerat că, solicitarea autorizației menționate constituie o obligație pozitivă a pârâtei, care nu a fost executată și, respectiv, lipsa acesteia nu poate constitui temei de refuz. Mai mult, calitatea de act suplimentar necesar procedurii de evaluare confirmă necesitatea solicitării acestuia de la reclamantă, aceasta fiind o obligație facultativă a pârâtei, care se realizează la necesitate.

A afirmat că, conform pct. 156 din Regulament, pârâta urma să întocmească un proces-verbal cu justificarea juridică a refuzului de a-1 supune în continuare procedurii de examinare pe motivul lipsei autorizației sanitar-veterinare. Indiferent de această obligație, pârâta a dispus examinarea dosarului în continuare, inspectarea în teren a reclamantei și a întocmit astfel actul contestat. În cazul în care pârâta ar fi respectat prevederile pct. 156 din Regulament, atunci reclamanta ar fi avut posibilitatea obținerii autorizației lipsă și depunerii repetate a dosarului de subvenționare.

A relevat că, prin cererea prealabilă, înregistrată sub nr. 921 din 28 octombrie 2016, a solicitat anularea actului de inspecție și control în teren nr. 275/is din 26 noiembrie 2015, întocmirea unui act de inspecție privind constatarea eligibilității SRL „Vinăria Țiganca” și autorizarea plăților către aceasta în mărime de 853012 lei din fondul de subvenționare a producătorilor agricoli pentru anul 2015, încheierea contractului privind acordarea sprijinului material în cadrul dosarului de subvenționare nr. 1.6.2/1510CT2242, cu obligarea autorizării spre plată a subvenției în mărime de 853012 lei și excluderii SRL „Vinăria Țiganca” din Lista de interdicție a producătorilor agricoli, însă prin răspunsul nr. 639/07 din 25 noiembrie 2016 pârâta a refuzat.

A invocat că, a investit și solicită subvenționare pentru următoarele categorii de utilaje: presa cu rezervor rotativ de model FVI 10 - 87950 de lei, presele pentru fabricarea vinului de model VS110 - 2515454,16 lei, pompa pentru pomparea

vinului de model „Liverani” - 82703,01 lei, flotatorul pentru must - 108404,19 lei, în total suma de 2794511,36 de lei.

A mai invocat că, investițiile efectuate cad sub incidența pct. 79 subpct. 2) din Regulament și, respectiv, valoarea investițiilor pasibile de subvenționare constituie 30% din suma de 2794511,36 lei, adică 838353,40 de lei, însă având în vedere că, norma precitată limitează valoarea subvenției acordate la suma de 400000 de lei, pârâta urmează să-i achite anume această sumă.

A solicitat anularea actului de inspecție și control în teren nr. 275/is din 26 noiembrie 2015 și obligarea pârâtei de a întocmi un act de inspecție privind constatarea eligibilității SRL „Vinăria Țiganca” și autorizarea plăților către aceasta în mărime de 400000 de lei din fondul de subvenționare a producătorilor agricoli pentru anul 2015, de a încheia contractul privind acordarea sprijinului material în cadrul dosarului de subvenționare nr. 1.6.2/1510CT2242, cu obligarea autorizării spre plată a subvenției în mărime de 400000 de lei și de a exclude SRL „Vinăria Țiganca” din Lista de interdicție a producătorilor agricoli.

Pe parcursului examinării cauzei SRL „Vinăria Țiganca” și-a concretizat pretențiile, solicitând repunerea în termen, anularea actului de inspecție și control în teren nr. 275/is din 26 noiembrie 2015 și obligarea pârâtei de a întocmi un act de inspecție privind constatarea eligibilității SRL „Vinăria Țiganca” și autorizarea plăților către aceasta în mărime de 400000 de lei din fondul de subvenționare a producătorilor agricoli pentru anul 2015, de a încheia contractul privind acordarea sprijinului material în cadrul dosarului de subvenționare nr. 1.6.2/1510CT2242, cu obligarea autorizării spre plată a subvenției în mărime de 400000 de lei și de a exclude SRL „Vinăria Țiganca” din Lista de interdicție a producătorilor agricoli.

Prin hotărârea din 24 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani a fost repusă SRL „Vinăria Țiganca” în termenul de înaintare a acțiunii și a fost admisă parțial acțiunea depusă de către SRL „Vinăria Țiganca”, a fost anulat actul de inspecție și control în teren nr. 275/is din 26 noiembrie 2015 și a fost obligată Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură să întocmească un act de inspecție privind constatarea eligibilității dosarului de subvenționare nr. 1.6.2/1510CT2242 depus de către SRL „Vinăria Țiganca” și autorizarea plăți în mărime de 400000 de lei din fondul de subvenționare a producătorilor agricoli pentru anul 2015 și să excludă SRL „Vinăria Țiganca” din Lista de interdicție a producătorilor agricoli. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a reținut drept întemeiată și fondată concluzia primei instanțe referitor la repunerea în termen a acțiunii, or, conform materialelor cauzei și, anume, certificatului nr. 1/17 din 17 martie 2017, se atestă că, persoana, semnătura căreia se regăsește în avizul de recepție a corespondenței din 18 decembrie 2015, nu activează și nici nu a activat în cadrul SRL „Vinăria Țiganca” (f. .d. 26 verso, 152, vol. I).

Totodată, instanța de apel a reținut că, din fișa de verificare a investiției privind eligibilitatea, corectitudinea și completitudinea datelor prezentate de către

producătorul agricol, atât de către reprezentantul Agenției de Intervenție și Plăți, Secția teritorială Cahul la momentul depunerii dosarului, cât de către specialistul Direcției administrare și control la momentul recepționării dosarului nu au sesizate neajunsuri la conținutul dosarului.

Instanța de apel a mai menționat că, informația referitoare la autorizația de funcționare și actele de conformitate nu au fost sesizate ca neajunsuri la depunerea dosarului de subvenționare și la verificarea acestuia de către Direcția inspecție și control, solicitantului nefiindu-i cerute alte acte justificative.

În actul administrativ contestat a fost incorect aplicată norma de drept, ce reglementează condițiile de acordare a subvenției – pct. 82 din Regulamentul privind modul de repartizare a mijloacelor fondului de subvenționare a producătorilor agricoli pentru anul 2015, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 352 din 10 iunie 2015 și drept consecință, prima instanță a concluzionat întemeiat și argumentat că, actul administrativ a fost emis contrar legii.

Concomitent, instanța de apel a reținut că, situației examinate îi sunt aplicabile prevederile pct. 78 din Regulament, iar cu referire la norma de drept enunțată, a conchis că, actele anexate la dosarul de subvenționare depus de către SRL „Vinăria Țiganca” reflectă că, utilajul și echipamentul tehnologic a fost procurat după anul 2013.

Conform actului de instalare și dare în exploatare a utilajului și echipamentului tehnologic nou din 04 septembrie 2015, anexat la materialele dosarului de subvenționare, se atestă că, utilajul și echipamentul tehnologic de prelucrare a strugurilor, ce constituie obiect al investiției, pompa de vin, press vacuum, flotator și filtru vacuum sunt noi și au fost date în exploatare la data de 04 septembrie 2015.

Nefiind stabilite faptele invocate în actul de inspecție și control contestat, instanța de apel a concluzionat că, SRL „Vinăria Țiganca” incorect a fost inclusă în lista de interdicție a producătorilor agricoli.

La data de 20 iulie 2018 Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece aceste hotărâri au fost emise cu grave încălcări de procedură.

A menționat că, repunând SRL „Vinăria Țiganca” în termenul de înaintare a acțiunii, prima instanță a emis hotărârea cu depășirea atribuțiilor sale și contrar prevederilor art. 116 CPC, deoarece aceasta nu a formulat/argumentat această solicitare nici în cererea de chemare judecată și nici pe parcursul examinării cauzei.

A susținut că, a fost încălcat art. 240 alin. (3) CPC, precum și art. 27 CPC, deoarece instanța din oficiu a decis pentru intimat modalitatea și mijloacele procedurale de apărare a drepturilor sale.

A afirmat că, Agenția a solicitat o copie a înregistrărilor audio ale tuturor ședințelor de judecată ale primei instanțe, iar audiind aceste înregistrări, a constatat cert că, reprezentantul intimatului nu a solicitat repunerea în termen, nu a vociferat

această cerință nici la etapa susținerilor orale (pledoariilor) și nu a înmănat reprezentantului Agenției o copie a susținerilor orale prezentate în scris instanței.

A relevat că, instanța de apel urma să verifice în mod obligatoriu dacă prima instanță a reluat examinarea cauzei în fond, urmare a formulării de către intimată a unei pretenții noi în forma scrisă a susținerilor orale.

A invocat că, în cazul din speță, se constată că, o reluare a examinării cauzei nu a avut loc, iar instanța de apel a ignorat în mod inadmisibil acest aspect, considerând că, normele procedurale au fost respectate de prima instanță.

A declarat că, atât instanța de apel, cât și prima instanță nu au cercetat corect și obiectiv toate circumstanțele reale ale cauzei pentru a determina în ce mod, pe data de 18 decembrie 2015, la sediul intimatului, de către Agafia Tataru a fost recepționată și semnată scrisoarea Agenției nr. 275 din 26 noiembrie 2015, prin care a fost comunicat actul de inspecție și control nr. 275/is din 26 noiembrie 2015.

A relevat că, intimata a prezentat instanței certificatul nr. 1/17 din 17 martie 2017, care este semnat de către directorul SRL „Vinăria Țiganca”, Svetlana Dulghier și prin care se confirmă că, Agafia Tataru nu activează și nici nu a activat în cadrul companiei.

A considerat că, intimata urma să prezinte un extras de la Casa Națională de Asigurări Sociale sau un extras din statele de personal ale SRL „Vinăria Țiganca” pentru a demonstra că, Agafia Tataru într-adevăr nu este și nu a fost angajată a acestei întreprinderi. Certificatul prezentat de către intimat este unul lipsit de valoare juridică, a cărui autenticitate nu poate fi verificată și apreciată.

A menționat că, instanțele judecătorești nu au dat importanță faptului că, la sediul intimatului a fost semnat avizul de recepție a scrisorii Agenției nr. 275 din 26 noiembrie 2015, prin care s-a comunicat actul de inspecție și control nr. 275/is din 26 noiembrie 2015. Or, conform art. 67 alin. (4) din Codul civil, toate documentele și scrisorile intrate la sediu se consideră recepționate de către persoana juridică.

A susținut că, un alt aspect important referitor la fondul cauzei ignorat de către instanțele judecătorești constă în aceea că, a fost considerat autentic actul de dare în exploatare a utilajului și echipamentului tehnologic din 04 septembrie 2015, prin care se pretinde a fi date în exploatare obiectele investiției (pompa de vin, presator vacuum, flotator și filtru vacuum, etc).

A considerat că, actul de dare în exploatare a utilajului și echipamentului tehnologic din 14 septembrie 2015 este unul simulat, perfectat în scopul corespunderii investiției efectuate cu cerințele de eligibilitate prevăzute de Regulament. Astfel, pentru ca intimatul să poată accesa sprijinul financiar, conform pct. 78 din Regulament, obiectele investiționale trebuiau să fie date în exploatare după data de 01 noiembrie 2014, însă având în vedere că, de fapt, obiectele respective au fost date în exploatare mult mai devreme (2013), intimata a înțeles că, nu se încadrează în condițiile de eligibilitate, ceea ce l-a determinat să perfecteze actul de dare în exploatare din 04 septembrie 2015.

A afirmat că, darea în exploatare a obiectelor investiției în anul 2013 se demonstrează prin fișele de evidență a uzurii mijloacelor fixe și prin procesele-verbale de punere în funcțiune a mijloacelor fixe anexate la dosar.

A relatat că, motivarea și dispozitivul hotărârii primei instanțe, menținută de către instanța de apel, se contrazic și, anume, pe de o parte, în motivare, prima instanță a conchis că, acordarea sprijinului financiar este o procedură complexă, ce implică activitatea mai multor subdiviziuni ale Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, cărora le revine sarcina de verificare a calculelor, încheierea contractului, perfectarea actelor necesare pentru achitarea sprijinului financiar solicitat, etc. Instanța de judecată nu își poate asuma sarcinile Agenției și nici nu poate substitui autoritatea menționată în realizarea acestor atribuții de acordare a subvențiilor.

A mai relatat că, pe de altă parte, în dispozitivul hotărârii, prima instanță obligă Agenția să emită un act de inspecție privind constatarea eligibilității dosarului de subvenționare nr. 1.6.2/1510CT2242 depus de intimată și autorizarea plății în mărime de 400000 de lei din fondul de subvenționare a producătorilor agricoli pentru anul 2015.

A invocat că, astfel, se creează o confuzie, deoarece, cu toate că instanța recunoaște complexitatea procedurii de subvenționare și înțelege care îi sunt limitele de competență în acest caz, dar obligă totuși Agenția să declare acest dosar eligibil.

A declarat că, instanțele judecătorești au interpretat și aplicat eronat prevederile regulamentului de subvenționare.

Prin referința depusă la data de 06 decembrie 2018 SRL „Vinăria Țiganca” a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 24 aprilie 2018.

Recurenta a recepționat decizia instanței de apel la data de 29 iunie 2018.

Astfel, recursul, declarat la data de 20 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul

declarat de către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic